

[Peder Nørgaard.]

ligere. Jeg har ikke personlig i større Udstrækning mødt Retstatspartiet og dets Folk ude i Landet, men efter de Bemærkninger, der er faldet her, og efter min Genemlæsning af denne Sag og af Udtalelser, hvor det vrimler af Ord som Forfalskning, Plyndring, Prisfordyrelse o. s. v., er jeg kommet til den Opfattelse, at naar det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) taler om, at der skal en meget livlig Fantasi til, naar man kan udtale, at Ordningen gavner Samfundet, kan det ikke være svært at se, paa hvilken Side den livlige Fantasi i denne Sag findes.

Det ærede Medlem Hr. Grønning spurgte, om jeg stillede mig bag en Udtalelse, Statsministeren havde fremsat paa Socialdemokratiets Kongres. Naturligvis gør ikke blot jeg det, men hele Kongressen og hele vort Parti. Vort Parti har ogsaa paa mangfoldige Maader medvirket til Foranstaltninger, der har medført, at Produktionsprisen er blevet tilstræbt eller er blevet naaet. For øvrigt viser det sig, at Statsministerens forskellige Taler har dannet et centralt Punkt i denne Debat. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Løje faldt for Fristelsen til at citere en Del af Statsministerens Tale paa et Stævne i Stege. Jeg opfattede det saaledes, at det ærede Medlem Hr. Løje egentlig syntes, det var en mærkelig Udtalelse for Statsministeren at fremsætte, at der med Hensyn til Sukkerordningen var Tale om et stortilet Monopol for Roedyrkerne. Der er ikke fjerneste Tvivl om, at der paa dette Felt er skabt et Monopol for Roedyrkerne. Udtalelsen er fuldt berettiget; et Monopol er der ganske afgjort Tale om. Jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Løje syntes, at der i Talen burde være tilføjet, at denne Ordning ogsaa var af Betydning for den paagældende Industris Arbejdere. Naar man kender den højtærede Statsminister, ved man, at en Betoning af dette Forhold absolut ikke har manglet ved den paagældende Lejlighed, men som det ærede Medlem Hr. Løje ved, er der Grænser for, hvad Aviserne kan referere. Derfor var det særdeles tilfredsstillende, at det ærede Medlem Hr. Grønning ved sit Citat af en Tale af Statsministeren gav den Supplerer, som ikke har kunnet finde Plads i Stege-Avisernes Referat, at Statsministeren netop fremhæver, at Landbrugsordninger ikke blot tog Hensyn til Landbruget, men til hele Samfundet og ogsaa — maaske endda først og fremmest — til Arbejderne i dette Land. Der skal min Sandten ikke lægges fjerneste

Skjul paa, at den Politik, der paa dette Omraade drives, er en Politik, som tager Hensyn til alle Sider, og naturligvis ogsaa til Arbejderklassen.

Løje: Det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard talte før om Ministerens fremstrakte Haand; det kan være meget paakønnelsesværdigt, at den højtærede Handelsminister paa en venlig Maade giver Løfte om, at hvis det skulde gaa rigtig galt en anden Gang, er det muligt, vi kan paaregne nogen Støtte. Nu kan der ske saa mange Ting. For det første ved man ikke, om Landmændene nogen Sinde kommer til at trænge mere end i Øjeblikket; de trænger saamænd haardt nok nu. For det andet staar vi over for Valgene, hvor der kan ske mange Ting, vi kan faa en anden Minister, det er i og for sig ikke ønskeligt, den højtærede Handelsminister plejer at være yderst elskværdig at forhandle med om disse Spørgsmaal. Men det kunde jo ske, vi fik en anden Minister, og det er ikke sikkert, at Efterfølgeren saa kan erindre, at Forgængeren har stillet sig særdeles forstaaende over for disse Forhold. Det vilde sikkert tilfredsstillende Dyrkerne mest, hvis vi kunde faa Spørgsmaalet ordnet allerede nu. Det er rigtigt nok, rent teoretisk set, naar den højtærede Handelsminister siger, at Tantieme kun skal udbetales, hvis Overskuddet tillader det, men det er lige saa rigtigt, at Dyrkerne har opfattet det saaledes — og det har de vist haft nogen Grund til —, at de 2 Kr. 50 Øre i alt Fald var temmelig sikre, og de var nødvendige for at udligne den Stigning i Omkostningerne, der var foregaaet i Tiden før den forrige Ordning. Det er da ogsaa en Kendsgerning, at lige siden Katastrofeaaaret 1934 har Dyrkerne faaet det fulde Beløb i Tantieme hvert Aar. Derfor synes jeg, at jeg i nogen Maade har Ret, naar jeg talte om „moralsk Krav“ — det kan være, det ikke er et helt rigtigt Udtryk, jeg brugte, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) sagde, at man ikke skulde tale om Moralitet i denne Forbindelse — men i hvert Fald er det et rimeligt Ønske, der fremsættes, lad mig hellere udtrykke det paa den Maade. Jeg haaber stadig, at det kan lykkes at faa dette Ønske imødekommet i nogen Maade.

Der er mange, som vil dyrke Sukkerroer, siger den højtærede Minister, jeg tror, den samme Vending blev brugt ved Lovforslagets Behandling i Fjor. Jeg vil svare omtrent det samme, som jeg svarede i Fjor, at alt er jo relativt her i Verden, og naar alle andre Produktioner bliver daarligere,